

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

Timo Kivi-Koskinen

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

85 VUOTTA

VUOSIKOKOUS 22.3.2006

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

KATSAUS VIIPURIN TALOUDELLISEN KORKEAKOULUSEURAN HISTORIAAN JA TULEVAISUUDEN NÄKYMIIN

Arvoisat Viipurin Taloudellisen Korkeakouluseuran jäsenet, hyvät ystävät.

Tervehdykseni ensimmäinen osa on juriidinen tosiasia. Olemme omasta tahdostamme ja Seuramme kulloisenkin hallituksen harkitulla päätöksellä kutsutut jäseniksi ilman vuosijäsenmaksuvelvollisuutta.

Jälkimmäiseen osaan näen kolme erityistä syytä:

Olemme kaikki viipurilais- tai ainakin karjalaisperäisiä. Kaikilla tai ainakin useammilla meistä on eriasteinen kaipaus menetettyjä alueita kohtaan.

Olemme muitten töitten ja/tai harrastusten ohella sitoutuneet ja motivoituneet yhteisten tavoitteiden, Lappeenrannan teknillisen yliopiston ja erityisesti sen kauppatieteiden osaston kehityksen tukemiseen sekä karjalaisperinteisen liikesivistystyön edistämiseen.

Seuran sääntömääräisten kokousten lisäksi, joihin jatkuvasti varsin suurella prosentuaalisella määrällä osallistumme, useimmat meistä ja hyvin moni puolison tai muun seuralaisen kera on osallistunut yhdelle tai useammalle jotkut jopa kaikille Seuramme vuodesta 1995 alkaen järjestämille koti-tai ulkomaille suuntautuneille LTY: kehittämisen kannalta hyödylliseen kohteeseen suunnatuille matkoille. Näin on rakentunut erittäin ainutlaatuinen ja tiivis ystäväpiiri, joka jäsenten lisäksi ulottuu myös puolisoihimme, joiden vaikutus keskinäisten suhteittemme rakentumisessa on ollut ja tulee varmasti myös tulevaisuudessa olemaan merkittävä.

Seurasta voisi lyhyesti sanoa ,että

Sen historia on komea. Se on saavuttanut tavoitteensa, mikä sotien jälkeisten alueluovutusten ja erityisesti Viipurin menettämisestä Neuvostoliitolle johtuen toteutui Lappeenrannassa, niin lähellä Viipuria kuin mahdollista.

Seuramme, jonka nimen lyhenteeksi on valikoitunut ja hallitus hyväksynyt VITAKO taloudellinen tilanne on edelleen vakaa, huolimatta viime vuosina tehdyistä kaikkien aikojen suurimmista panostuksista LTY:n ja erityisesti sen kauppatieteiden osaston toiminnan kehittämiseen.

VITAKON tulevaisuus on täynnä mielenkiintoisia haasteita ja mahdollisuuksia. Suuret opetusministeriölle annettuun sitoumukseen perustuvat velvollisuudet kauppatieteiden osaston lukuisten professuurien ja niihin liittyvien toimien rahoittamiseksi päättyvät vuonna 2007, mikä avaa aivan uusia mahdollisuuksia tukea LTY:a.

Tätä tulevaisuuteen tähtäävää toimintaa hallitus on ryhtynyt vakavasti pohtimaan käynniställä mittavan strategia-työskentelyn, jonka ensimmäistä raporttia se käsitteli juuri päättyneessä kokouksessaan ja jonka käsittelyä jatketaan ainakin yhdessä jollei useammassa vuoden mittaan pidettävässä kokouksella niin, että se on valmis esiteltäväksi viimeistään Seuran seuraavassa vuosikokouksessa. Se ja yliopiston omat kehittämissuunnitelmat tulevat ohjaamaan Seuran toimintaa kohti sen 100-vuotispäivää 21.1.2019.

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

Kaupunkineuvos ja kunniateekkari Jarmo Kõlhi, joka muutenkin antoi erittäin arvokkaan panoksen Seuramme ja sen tavoitteiden saavuttamiseksi teki jättiläismäisen työn saadessaan aikaan Seuramme 80-vuotisjuhlakirjan.

Painetusta ja kuvitetusta juhlakirjasta käy monipuolisesti ilmi Seuramme kehitys, sen alkuperäiset tavoitteet ja niiden muuttuminen ja toteutuminen vuoteen 1998 saakka sekä Seuran tilanne silloin. Mitään tällaista kehitystä Seuramme perustajat eivät tietenkään olleet voineet ennustaa.

Viipurin ja koko Kannaksen menettäminen talvi- ja jatkosotien seurauksena Neuvostoliitolle oli vähitellen ja kovin vastenmielisesti pakko lopullisesti hyväksyä. Seuran sotien ja sen jälkeisen ajan johtomiesten tarmokkain toimin ja osittain onnekkastikin Seuran varat säilyivät, siirtyivät Suomen puolelle jopa kahteen kertaan ja kasvoivat erityisesti Karjalan yhteiskoulun viipurilaisperäisten varojen siirtyessä Seuran hoitoon.

Rauhan tultua keskityttiin karjalaisperäisten opiskelijoiden tukemiseen, mutta vuosikertomuksissa toistui lause:”Seuralla on huomattava omaisuus siltä varalta, että sen tarkoitus joskus tulevaisuudessa saataisiin toteutetuksi”

Muistanpa eräänkin Seuran päämäärien toteuttamista koskeneen keskustelun 1950-luvun alkuvuosilta Viipurin viimeisen kaupunginjohtajan Arno Tuurnan ja Viipurin viimeisen valtuuston puheenjohtajan Juho Kivi-Koskisen välillä heidän yhteisellä Pihlajatie saunavuorollaan, jonne pikkupoikana aina joskus pääsin selänpesijäksi.

Viipurin ja Kannaksen menetys painoi raskaasti kummankin miehen mieltä ja evakkoon joutuneiden viipurilaisten asuttaminen ja toimeentulo askarrutti aivan erityisesti. Moneen kertaan keskustelussa nousi kuitenkin Seuran, josta en silloin juuri mitään ymmärtänyt, ja sen suhteellisen suuren pääoman tuleva kohtalo.

” Viipuria tuskin enää saadaan takaisin eikä ”venäläisille” korkeakoulua rakenneta. Mihin rahat sitten käytettäisiin niin, että lahjoittajien tarkoitus parhaalla mahdollisella tavalla voisi toteutua?”

Enää en varmuudella muista, kumpi sen saunan lauteilla sanoi, mutta molemmat nöykkäilivät ajatukselle, että kyllä karjalaiset korkeakoulun tarvitsevat.

Isoisäni Juho, joka aina oli pragmaattinen mies, totesi lisäksi, että antaa rahavarojen vain karttua. Kyllä aika tuo ratkaisun, jossa perustajien tahto parhaalla mahdollisella tavalla voi toteutua. Siitä se kehitys kohti nykyistä varmaan lähti liikkeelle. Uskon, että moni muukin silloinen hoitokunnan jäsen pohti samoja kysymyksiä.

Pian tuon saunailan jälkeen maassa käynnistyikin keskustelu korkeakoulun perustamisesta Itä-Suomeen, mitä valtioneuvoston asettama komitea sittemmin mietinnössään marraskuun 23 päivänä 1961 suositteli perustettavaksi Lappeenrantaan.

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

Seuramme, silloinen puheenjohtaja Juho Kivi-Koskinen oli vuoden 1960 lopulla lähettänyt Seuran työvaliokunnalle kirjeen, jossa hän totesi mm., että ”korkeakoulun sijoittaminen Lappeenrantaan lähinnä vastaisi niiden jalomielisten lahjoittajien tahtoa, jotka ovat antaneet varoja korkeakoulun perustamiseksi Viipuriin”. Kirjeen päätteeksi hän ehdotti yhteydenottoa Lappeenrannan kaupunkiin.

Yhteys päätettiin ottaa ja tammikuun 21 päivänä 1961, kuin sattumalta Seuramme 42-vuotispäivänä järjestettiin Lappeenrannassa ratkaiseva neuvottelukokous, johon osallistui merkittävä joukko alan vaikuttajia lehdistö mukaanlukien. Tilaisuudessa puheenjohtajamme selvitti Seuramme sääntöjen mukaista tehtävää ja todettuaan, että ”seuran nimissä toimiminen asiassa on aikaansaataavissa ”heti huhti-toukokuun vaihteessa, kun Seuran sääntöjen uusi lopullinen muoto vahvistetaan”. Hän lisäsi vielä, että Seuran päämäärät sopivat korkeakoulun sijoittamiseen juuri Lappeenrantaan ja toivotti lappeenrantalaiset ja lähiympäristöläiset tervetulleeksi Seuraan, jolloin ”olisi helpompi hoitaa asioita näitten näkemysten mukaan”.

Vuosikokous 5.5.1961 hyväksyi yksimielisesti hoitokunnan esittämän sääntömuutosehdotuksen, joista tärkein oli 1 §. Sen mukaan Seuran ”tarkoituksena on työskennellä suomenkielisen taloudellisen korkeakoulun aikansaamiseksi johonkin kaupunkiin Itä-Suomessa sekä”.... Samassa kokouksessa hyväksytyn sääntöjen 10 §:n mukaan Korkeakoulun sijaintikaupungista päätetään näiden sääntöjen muuttamisesta määrättyssä järjestyksessä.

Samassa kokouksessa esitettiin työvaliokunnan ja hoitokunnan ehdotus perustettavan korkeakoulun sijaintipaikaksi Lappeenrantaan, joka myös hyväksyttiin yksimielisesti. Lopullinen päätös siirtyi sääntöjen mukaan kuitenkin vuoden 1962 vuosikokouksen lopullisesti päätettäväksi. Saatesanoina sihteeri-varainhoitaja Toivo Nupponen luovutti puheenjohtaja Juho Kivi-Koskiselle nuijan omistuskirjoituksineen käytettäväksi ensi kerran ”sinä historiallisena hetkenä, jolloin se nuijan napsahdus tarvitaan, joka lyö lukkoon sääntömuutoksen ja korkeakoulun perustamispäätöksen”.

Nuija napsahti japäätös syntyi Seuran vuosikokouksessa 9.3.1962. Sen jälkeen sama nuija on tähän päivään asti napsahtanut kaikkien Seuran tärkeiden päätösten merkiksi. Tuosta päivästä alkoi pitkä ja sitkeä marssi, joka johti Lappeenrannan Teknillisen Korkeakoulun perustamiseen lailla, jonka Tasavallan presidentti Urho Kekkonen allekirjoitti 25.2.1966.

Korkeakoulun ensimmäiset lukuvuoden avajaiset pidettiin 15.9.1969.

Seuran lopullista päämäärää, ekonomikoulutuksen toteuttamista korkeakoulun hallitus ryhtyi välittömästi valmistelemaan saatuaan Seuralta suunnittelukustannusten rahoituspäätöksen 9.2.1990.

Tällä tiellä ollaan ja nyt Lappeenrannassa on menestyvä Lappeenrannan teknilliseksi yliopistoksi muuttunut opinahjo, jonka toimintaa Seura on alusta alkaen eri tavoin tukenut. Monien ponnistelujen tuloksena Yliopistossa toimii nyt myös kauppatieteiden osasto, jossa annetaan myös erityisesti silloisen rehtorin, professori Niilo Teerin voimakkaasti ajamaa yritys juridiikan opetusta.

Kuin kruununa Seuramme tavoitteiden toteutumisketjussa kauppatieteiden osaston käyttöön vihittiin oma rakennus vuonna 2004 eli samana vuonna kuin Seuramme täytti 85 vuotta.

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

Voidaankin hyvällä syyllä todeta, että Seura on saavuttanut tavoitteensa. Se tosin toteutui kahdessa mielessä toisin kuin perustajat olivat ajatelleet.

Taloudellinen korkeakoulu ei tullut Viipuriin vaan Lappeenrantaan.

Seuran ei tarvinnut käyttää varojaan kauppatieteiden osaston rakennukseen, vaan saattoi keskittyä sen varsinaisen toiminnan eli opetuksen ja tutkimuksen rahoittamiseen.

Jarmo Kölhi päätti 80-vuotisjuhlakirjansa lauseeseen ”Ympyrä on sulkeutunut” tarkoittaen sopimusta, jonka opetusministeriö, Lappeenrannan teknillinen korkeakoulu, Lappeenrannan kaupunki ja Viipurin taloudellinen korkeakouluseura 29 päivänä tammikuuta 1991 eli lähes päivälleen 71 vuotta Seuran perustamisen jälkeen tekivät kauppatieteellisen korkeakouluopetuksen aloittamisesta Lappeenrannan teknillisessä korkeakoulussa.

Nyt noin seitsämän vuotta myöhemmin voisi sanoa, että ”uusi lehti on kääntynyt” Yliopistoksi muuttuneen Korkeakoulun ja erityisesti sen suurimmaksi kasvaneen osaston, kauppatieteiden osaston kehityksessä. Tämän lehden kirjoittamisessa Seurallamme on ollut ja näillä näkymin tulee olemaankin merkittävä ja joissain asioissa jopa ratkaiseva rooli, kuten historiikkini liitteessä vararehtori, professori Kalevi Kyläheiko varsin nasevasti toteaa.

Vuonna 1984 perustetun Teknologiakeskus Kareltek Oy:n kehittämisessä Seuralla on ollut merkittävä rooli. Seura on ollut yhtiön Lappeenrannan kaupungin jälkeen suurin osakas. Kareltek on ollut merkittävä erityisesti Yliopiston piiristä syntyneiden innovaatioiden eteenpäinviejä ja tarjonnut monelle alkavalle teknologiayritykselle hyvän ja innostavan toimintaympäristön. Alkuvaikeuksien jälkeen yhtiö on toiminut jatkuvasti kannattavasti kasvaen ja jakoi vuonna 2004 täyttäessään 20 vuotta ensimmäisen kerran osinkoa, josta myös Seuramme sai nauttia.

Viime vuoden lopulla pörssi-yhtiö Technopolis Oyj osti Kareltekin osakkeet ja Seuramme niistä saama hinta oli merkittävästi alkuperäistä sijoitusta suurempi.

Yhteistyömme Lappeenrannan kaupungin kanssa, joka muutenkin on koko ajan ollut saumatonta, jatkuu edelleen viime vuoden lopulla perustetun Lappeenranta Innovation Oy:n yhtenä merkittävänä osakkaana. Seuramme edustaja osallistuu myös hallitustyöskentelyyn, kuten aikaisemmin Kareltekissäkin. Aika näyttää, miten uusi yhtiö tulee menestymään.

SEURAN HISTORIA JA SEN KIRJOITTAJAT

Viipurin Taloudellisen Korkeakouluseuran kehittämisestä, sen tavoitteiden toteuttamisesta ja myös historian tallentamisesta on pidetty hyvää huolta heti Seuran perustamisesta alkaen.

Muistiin merkityllä tiedolla on paikattu suuri osa siitä alkuvuosien arkistotiedosta, joka sotien seurauksena katosi.

Alkuajan historian vuoteen 1959 kokosi Seuran perustajajäsen ja pitkäaikaisin puheenjohtaja Juho Kivi-Koskinen. Vuoteen 1969 ulottuvan historiikin laati Kauko Kovasin, vuoteen 1989 Ukko Kivi-Koskinen ja vuoteen 1994 Matti Uimonen. Varsinaisen urotyön teki Jarmo Kölhi, joka seuran 80-vuotisjuhlavuodeksi kokosi ja kirjoitti laajan kuvitetun teoksen Seuran ja sen saavutusten historiasta.

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

Allekirjoittaneen laatimassa historiikissa käsitellään alkuhistorian lisäksi erityisesti sekä Seuran että Yliopistoksi muuttuneen korkeakoulun vaiheita vuosina 1994-2004.

Näin ovat eri kirjoittajat historiansa aloittaneet:

Juho Kivi-Koskinen:

"Jo Viipurin esihistoriallisena aikana Mercurius, kaupan jumala, oli katsonut paikkakunnan, johon Viipurin kaupunki myöhemmin kasvoi, soveltuvan toimipaikakseen. Siihen hänellä oli pätevät syyt. Olihan paikkakunnan edullinen maantieteellinen asema Viipurinlahden perukassa, johon luonto oli muodostanut myrskyiltä suojatun sataman ja johon johti vesireitti Viipurin takamailta, saattanut Itämeren satamien kauppiat ja merenkulkijat sekä paikkakunnan ja takamaiden asukkaat kosketuksiin toistensa kanssa tavaravaihdon merkeissä." (Seura 1919-1959)

Kauko Kovasin:

"Eräänä tärkeimpänä syynä Seuran perustamiseen voidaan pitää suomalaisuuden tunkeutumista 1800-luvun loppupuolelta alkaen yhä enemmän ja näkyvämmiin inhimillisen toiminnan kaikilla aloilla maassamme ja niin myös elinkeinoelämän eri sektoreilla."
(Seura 1919-1969)

Ukko Kivi.Koskinen:

"Viipuri oli aikanaan Itä - Suomen kaupan keskus ja ajoittain sillä oli kärkisija Suomen kaupunkien joukossa. Tämän asiantilan totesi jo J. W. Snellmankin lausuessaan "Viipurille suomme kaiken kunnioituksemme. Mitä sen liike-elämästä olemme oppineet tuntemaan, on se näyttänyt meille kauppiassivistyksen korkeamman kuin missään muussa Suomen kaupungissa. (Seura 1919-1989)

Matti Uimonen:

"Viipurin Taloudellinen Korkeakouluseura r.y:n perustivat 21.1.1919 Viipurin elinkeinoelämän tulevaisuudenskoiset edustajat, joiden toimintaa elähdytti halu aikaansaada kaupunkiin suomenkielistä korkeakoulutasoista kaupallista opetusta kehittämään entistäänkin virkeää ja korkeatasoista elinkeinoelämää." (Seura 1989-1994)

Jarmo Kölhi:

"Jo ennen kuin Tyrgils Knuutinpoika vuonna 1293 teki ristiretken Suomenveden pohjaan, oli tällä suojaisalla ja sijainniltaan erinomaisella paikalla kauppapaikka, jolla karjalaiset kävivät kauppaa idän ja lännen välillä. Vaikka retken yhtenä päämääränä oli pakottaa karjalaiset kasteeseen, sen pääasia lienee kuitenkin ollut saada alue Ruotsi-Suomen hallintaan ja rakentaa sille vahva linna maan omistamisen tukemiseksi." (Seura 1919-1999)

Timo Kivi-Koskinen:

"Vuonna 2004 tuli kuluneeksi 710 vuotta siitä, kun Tyrgils Knuutinpoika teki kuuluisan ristiretken Suomenveden pohjaan. Tuolloin tehtiin merkittävä ja kauaskantoinen päätös vahvan linnan rakentamisesta maanomistuksen turvaamiseksi. Pienelle saarelle perustettu linna sai nimekseen Viborg. Sana, joka tuonaikaisella kielellä merkitsi "Pyhää", kääntyi suomenkielille sanaksi Viipuri. Kaupunki Viipurista tuli vuonna 1403 eli 602 vuotta sitten.
(Seura 85 vuotta 21.1.2004)

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

Näin eri tavoin alkavat kuuden eri kirjoittajan Viipurin Taloudellisen Korkeakouluseura ry:n eri aikakausia käsittelevää eri vuosina kirjoittamaa historiikkaa.

Nämä historiikit muodostavat myös merkittävän lähteen sekä Viipurin että Suomen korkeamman taloudellisen koulutuksen historian tutkimuksessa. Ne ehkä kannattaisi skannata ja tallentaa sähköiseen muotoon yhteen paikkaan asiasta kiinnostuneiden saataville. Tähän liittyy myös ajatus Seuran nettisivujen perustamisesta, mikä voisi olla hyödyllistä paitsi muuten, niin mahdollisen lisävarojen hankkimisprojektin kannalta.

Historia on sitä, mitä on oikeasti tapahtunut, mutta näyttää jälkipolville siltä, mitä siitä on ja miten kirjoitettu. Tämä koskee kaikkea historian kirjoitusta ja kirjoittajan vastuu on sen vuoksi erityisen suuri. Mitä lähteitä hänellä on ollut käytössään, mitä hän on niistä poiminut, miten niitä ja omia ajatuksiaan hän on yhdistänyt ja mitä hän ehkä aikalaisena itse on kokenut, muistaa ja on muistiin merkinnyt? Kokonaisuus välittyy jälkipolville kirjoittajan käsityksenä siitä ajasta, mitä hän kuvaa.

Kuin sattuman kaupalla yhtä ekonomia lukuun ottamatta kaikki Seuran historiasta kirjoittaneet miehet ovat juristeja ja kolme vieläpä samaa sukua. Kirjoittamishetkellä yksi oli puheenjohtaja, kolme vara-puheenjohtajia ja kaksi sihteeri, varainhoitajia.

Kaikki historiikit on kirjoitettu antaumuksella ja ovat merkittäviä muistiinpanoja, jopa merkillisen itsenäisiä teoksia. Niistä tulee historiallisten tosiasioiden ohella tai myötä esiin mielenkiintoisella tavalla kirjoittajien persoona, heidän henkilökohtainen kirjoitustyylinsä sekä myös heidän erilainen otteensa Seuran toimintaan ja erilaiset roolinsa sen päämäärän toteuttamisessa kulloisenakin aikana.

Eri historiikeissa eri asiat saavat erilaisia painotuksia ja toinen toistaan täydentäen ne antavat mielenkiintoisen ja värikkäänkin kuvan muinaisen kaupan jumalan Suomenveden pohjaan osoittaman kauppapaikan kehittymisestä siksi Viipurin kaupungiksi, ennen sotia Suomen toiseksi suurimmaksi, jonne perustettavaksi tarkoitettun taloudellisen korkeakoulun aikaan saamista varten puolisisensataa viipurilaista etupäässä elinkeino- ja kulttuurielämän vaikuttajaa yli 87 vuotta sitten 21.1.1919 kokoontui Savo-Karjalan Osake-Pankin huoneistoon ja perusti Viipurin Taloudellinen Korkeakouluseura-nimisen yhdistyksen.

Vapunaattona 30.4.1919 yhdistys merkittiin yhdistysrekisteriin numerolla 9 ja se on näin yksi ensimmäisistä itsenäiseen Suomeen perustetuista yhdistyksistä.

Myös kuvaukset Seuran perustamisesta ja sitä seuraavista vuosista aina talvisodan syttymiseen sekä sota-ajasta ja siitä selviämisen vuosista saavat eri historiikeissa erilaisia painotuksia.

Luonnollista on, että ainut kirjoittajista, joka oli Seuran perustajajäsen ja jolla oli omakohtaisia muistoja toiminnasta sotia edeltäviltä ajoilta eli Juho Kivi-Koskinen käsitteli ja onneksi käsitteli alkuvuosia huomattavasti muita seikkaperäisemmin ja herkemällä tunteella. Olihan hän itse alusta alkaen sekä osallistunut ja läheltä seurannut Seuran toimintaa että tuntenut henkilökohtaisesti kaikki Seuran tuonaikaiset avainhenkilöt.

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

Viipurin viimeisenä kaupunginvaltuuston puheenjohtajana hän oli erityisen raskaasti kokenut Viipurin menetyksen yleensä ja Seuran hoitokunnan talvisodan aikana valittuna puheenjohtajana myös kantanut vastuuta Seuran toiminnan jatkumisesta ja varojen säilymisestä läpi sotien melskeiden.

Ylen kauniisti ja lähes ihailemansa Aleksis Kiven tyyliin hän kuvasi Seuran monien merkittävien jäsenten kuolemaa 1930-40 luvuilla sanonnoin "tuoni harvensi Seuran rivejä", "siirtyi tuonen virran tuolle puolelle", "elämänlanka katkesi" , "monien edesmenneiden muistoa ovat Seuran jäsenet heidän paariensa ääressä kunnioittaneet" tai "on hänen vuoronsa tullut poistua elävien joukosta".

Erityisen vavahduttava oli hänen Seuran vuosikokouksessa 1949 pitämä muistopuhe edellisenä vuonna kuolleelle Seuran syntysanojen lausujalle ja toistaiseksi ainoalle kunniajäsenelle pankinjohtaja, filosofian maisteri E.N. Rantakarille, jossa hän totesi Rantakarin ratkaisevan roolin Seuran syntymisessä ja sen aatteen esille vetäjänä, että myöskin Viipuriin on saatava korkeakoulu.

Seuraava tuosta puheesta lainattu sitaatti kantaa mielestäni tähän päivään ja tästä eteenkinpäin ja muodostaa osan meidän moraalista perintöämme:

"Tätä korkeakouluuuetta ei ennätetty ennen vuotta 1940 toteuttaa, eikä siitä mieleemme ole erityisesti pahoillaan, koskapa kuitenkin se, mitä olisi valmiiksi saatu, olisi tuhoutunut."

Historiamme myöhemmät kirjoittajat ovat poimineet tietoja ja ajatuksia Seuran alkutaipaleelta Juho Kivi-Koskisen historiikista, koska suurin osa Seuran tuon ajan arkistoista sodan aikana joutui hukkaan, kuten niin moni muukin Viipuria koskeva tieto, ja täydentäneet kuvaa muista yleisemmistä lähteistä.

Sotien jälkeisestä ajasta, jolloin ajatus korkeamman opetuksen antamisesta Lappeenrannassa vähitellen syntyi ja kehittyi Lappeenrannan teknillisen korkeakoulun, nykyisen yliopiston, jossa on kauppatieteiden osasto vuonna 2004 valmistuneessa omassa toimitalossaan, perustamiseen on jo olemassa huolellisesti säilytettyjen pöytäkirjojen ja muun aineiston kuvaamaa materiaalia. Siitä nämä myöhemmät historioiden kirjoittajat ja aivan erityisesti Jarmo Kölhi ovat muovanneet sekä meille että jälkipolville jäävän kertomuksen siitä, miten Seuran perustajien näkemykset seuraavien sukupolvien ponnistelujen tuloksena toteutuivat sotien kovin kolhimassa Suomessa niin hyvin ja niin lähellä Viipuria kuin se muuttuneissa oloissa oli mahdollista.

Viipuri, aikansa kansainvälinen suomalainen kaupunki, on edelleen idän ja lännen välinen rajakaupunki, ehkä EU:n myötä jopa entistä korostuneemmin. Mitä siitä myöhemmin kehittyi, emme tiedä, mutta varmaa on, että Lappeenrannan teknillinen yliopisto ja sen kauppatieteiden osasto ovat pysyviä ja kehittyvät entistä kansainvälisemmäksi.

Jos myöhemmin jotain korkeampaa, Suomen ja ehkäpä koko EU:n ja Venäjän välistä yhteistyötä ja aivan erityisesti kaupankäyntiä edistävää taloudellista koulutusta nykyviipurilaisille Viipurissa voidaan ja halutaan antaa, yliopistomme on ja pysyy avainasemassa.

VIIPURIN TALOUDELLINEN KORKEAKOULUSEURA

Society for Viipuri School of Economics

Viipuri-Price in Strategic Management and Business Development, LTY:n ehdotuksesta joka toinen vuosi jaettavaksi tarkoitettu ja jo kahdelle tunnetulle tiedemiehelle jaettu, maailman kauppatieteilijöiden parissa ja yliopistomaailmassa laajemminkin kuuluisaksi ja tavoitelluksi tulleen merkittävän palkinnon, suuruudeltaan 10.000 €, perustaminen on osoitus rohkeudestamme, kyvystämme ja tahdostamme pitää Viipuri edelleen maailmankartalla ja silläkin tavalla kunnioittaa esi-isiemme perintöä.

TULEVAISUUDESTA

Maailman, erityisesti Kiinan, Intian, Venäjän, USA:n ja EU:n ja sen osana Suomen pitkän tähtäimen kehitysnäkymät ovat suuria kysymysmerkkejä. Ne vaikuttavat ratkaisevasti sekä Lappeenrannan teknillisen yliopiston että myös Viipurin Taloudellisen Korkeakoulu-seuran tulevaisuuteen.

Näitä näkymiä sekä yliopiston johto että hallituksemme pyrkivät nyt aktiivisesti tutkailemaan ja luomaan kestäväää strategiaa, jonka varaan voimme tulevaisuutta hyvässä yhteistyössä rakentaa. Tähän työskentelyyn on jokaisella Seuran jäsenellä mahdollisuus antaa panoksensa joko nyt strategian valmisteluvaiheessa tai viimeistään vuoden kuluttua, kun hallituksen strategiaehdotus tulee kokouksessamme keskusteltavaksi ja päätettäväksi.

Kiitos